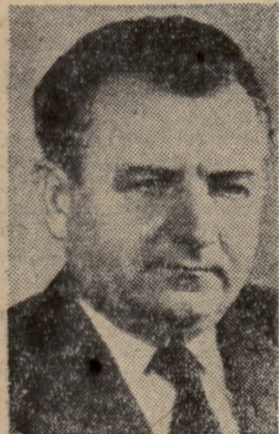


# Umacniajmy więź ideową ze sportowcami Kraju Rad wychowanymi w stalinowskiej szkole pracy i walki

Rok VI. Kraków, poniedziałek 16 marca 1953 r. Nr 11 (275)

Cena 20 gr

Zgon  
Prezydenta Czechosłowacji  
Klementa  
Gottwalda



# Piłkarz

TYGODNIOWY PRZEGLĄD SPORTOWY

## Przew. GKKF Reczek

### dokonał otwarcia sezonu wiosennego

Pierwsze mecze ligowe bez niespodzianek

Na wszystkich boiskach piłkarskich w całym kraju dokonano w dniu wczorajszym inauguracji sezonu wiosenno-letniego, połączonej z pierwszymi rozgrywkami mistrzowskimi w pierwszej, drugiej i trzeciej lidze.

Centralne uroczystości odbyły się w Warszawie na stadionie Wojska Polskiego przed meczem CWKS—Kolejarz Poznań. Podczas tych uroczystości wygłosił przemówienie przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej Włodzimierz Reczek (fragmenty przemówienia podajemy poniżej).

Po defiladzie rozpoczęły się zawody, w których Kolejarze odnieśli sukces remisując z wojskowymi 1:1.

W tym samym czasie rozgrywano w całej Polsce pierwsze mecze, których stawką były punkty ligowe, przy czym każdemu spotkaniu nadano odpowiednią oprawę.

W Krakowie przed meczem Gwardia—Górnik, przemówienie inauguracyjne wygłosił kapitan Gwardii — Snopkowski, który w imieniu piłkarzy ZS Gwardia oraz w imieniu sportowców Krakowa zameldował o rozpoczęciu sezonu letniego. M. in. powiedział on:

„My sportowcy twardo i nieugięcie stoimy w szeregach wielkiego Frontu Narodowego, frontu walki o pokój i o realizację Planu 6-letniego. Zobowiązujemy się godnie reprezentować sport Polski Ludowej, jako sportowcy kraju budującego socjalizm“.

### Dołożymy siłę by sport ludowy włączył się w walkę o pokój i socjalizm

Fragment przemówienia  
przew. GKKF — Wł. Reczka

„W dniu dzisiejszym rozpoczynamy w całym kraju wiosenny letni sezon sportowy. Setki boisk zaludni się i napelni gwarem tysięcy głosów, zalopoczą na wiosennym wietrze kolorowe flagi zrzeseń.“

Liczne rzesze sportowców wychodząc dziś na boiska zwracają się myślami ku naszym najbliższym przyjaciołom — sportowcom radzieckim. Przeżyliśmy wraz z nimi, wraz z narodem radzieckim, z narodem polskim, z całą postępową ludzkością najbardziej bolesną stratę jaką mogła nas dotknąć. Odejście największego człowieka naszej epoki Wodza obozu pokoju, wypróżnianego Przyjaciela narodu polskiego Józefa Stalina nappełniła serca wszystkich sportowców niewypowiedzianym bólem, natchnęła nieugiętą wolą ofiarnej walki o zwycięstwo o przekuwanie w czyn tego wiecznie żywych nauk i wskazań.

Praca nad rozwojem sportu, prawdziwie masowego sportu wychowującego nowego człowieka zdolnego do pracy i obrony ojczyzny to nasz wkład w walkę o pokój i socjalizm, to nasz wkład w sprawę realizacji na codzień wielkiego testamentu Stalina.

W nadchodzącym sezonie letnim stoją przed nami poważne zadania. Chcemy, by wszystkie (Dokończenie na str. 8 ej)

## U progu nowego sezonu

W dniu wczorajszym znów ożyły nasze boiska i stadiony sportowe. Rozpoczęliśmy nowy sezon.

Z letnich dyscyplin sportu — pierwsza wystartowała piłka nożna, a piłkarze otworzyli świeżą kartę rejestru swych osiągnięć i wyników w 1953 r.

W roku tym, czwartym roku Wielkiego Planu Narodowego, w większym niż kiedykolwiek stopniu sportowcy nasi — a wśród nich także piłkarze — zdawać sobie muszą sprawę z jak najściślejszego powiązania sportu ludowego z przemianami politycznymi zachodzącymi w naszym kraju.

Sport ludowy stać się musi kuźnią młodych kadr, przodujących w realizowaniu zadań produkcyjnych w mieście, przodujących w przebudowie struktury gospodarki wiejskiej.

Pogłębienie politycznego wychowania w kołach sportowych, zdwojony wysiłek w kierunku ukształtowania i ugruntowania socjalistycznej moralności w życiu sportowym — oto podstawowe zadanie, stojące przed kierownikami, trenerami i działaczami sportowymi wszystkich

instancji i na wszystkich odcinkach działalności sportowej.

W piłce nożnej, w ubiegłym roku notowaliśmy jeszcze zbyt często wypadki świadczące o tym — że wielu trenerów, działaczy i kierowników sportowych nie zdawało sobie należycie sprawy z podstawowych założeń ideologicznych socjalistycznego sportu.

Pogoń za wynikiem — za wszelką cenę — błędna zasada „cel uświęca środki“ — spowodowała wielu naszych trenerów i działaczy na manowce.

Sobkowiak, Wieczorek, Trampisz, Skromny, Jarominek, Rajtar, Strojny, Mordarski, Durniok i może najwięcej obiecujący na przyszłość Janowski — przerwać musieli swą działalność sportową na skutek kontuzji. Oto przydługą, ale wcale niekompletną listę strat na odcinku piłkarstwa w ubiegłym sezonie. Piłka nożna to męski sport. Wiele kontuzji, to oczywisty przypadek. Z obserwacji jednak wielu spotkań, z częstotliwością przewinień na boiskach można było w roku ubiegłym wysnuć wniosek, że wielu jeszcze trenerów, działaczy i zawodników uważa „u-“

(Dokończenie na str. 2)

## Sport polski cześci pamięć Wielkiego Stalina

Sportowcy polscy czczą pamięć Wielkiego Stalina w depeszach do ludzi radzieckich i podejmowaniem zobowiązań wyrażając swą niezłomną wolę walki o realizację Jego genialnych nauk i wskazań.

W Poznaniu członkowie kola sportowego Stal przy zakładach noszących imię nieśmiertelnego Stalina w depeszy do ambasadora ZSRR w Warszawie piszą m. in.:

„Łącząc się wraz ze sportowcami radzieckimi w głębokim smutku i bólu jeszcze mocniej skupiamy swe szeregi wokół realizacji Planu 6-letniego, zbliżającego naszą Ojczyznę do socjalizmu w myśl wskazań i nauk Wielkiego Stalina. Nieśmiertelna Jego imię żyć będzie na zawsze w naszych szeregach“.

Brigada wybitnego przewodnika pracy i czołowego piłkarza Krakowa z kola sportowego Włókniarz przy Garbarni nr 1 Stanisława Lasiewicza zgłosiła m. in. zobowiązanie podniesienia wydajności pracy do 135 proc. normy.

„Nasza sportowa brigada produkcyjna — m. in. Lasiewicz — która przoduje w wykonaniu zadań produkcyjnych i społecznych, dążyć będzie do utrzymania przodownictwa wśród brigad sportowych naszego zakładu. Źródłem siły i natchnienia do walki o realizację „naszych zadań jest imię nieśmiertelnego Stalina“.

Młodzież Technikum Wychowania Fizycznego w Szczecinie w liście kondolencyjnym do ambasadora ZSRR w Warszawie pisze m. in.:

„Nieśmiertelna pamięć Wielkiego naszego Nauczyciela będzie dla nas natchnieniem i gwiazdą przewodnią w codziennej nauce i pracy. Słuchujemy jeszcze pilniej realizować Jego nauki i wskazania“.



Narciarzy i narciarki — uczestnicy tegorocznych narciarskich mistrzostw Polski uczcili pamięć Wodza postępowej ludzkości Towarzysza Józefa Stalina pięciominutową ciszą. — Na zdjęciu: uczestnicy mistrzostw w głębokiej ciszy i skupieniu oddają hołd pamięci Wielkiego Stalina

Technikum WF podjęło jednocześnie zobowiązanie podniesienia poziomu nauki.

Sportowcy LZS Świdno, pow. gdański, zobowiązali się uczcić pamięć Józefa Stalina przez wybudowanie parku sportowego w swojej gminie oraz otoczenie opieką młodzieży z miejscowej spółdzielni produkcyjnej.

Sportowa brigada produkcyjna Zdzisława Karczewskiego z Zakładu Przemysłu Lniarskiego w Gnaszynie zobowiązała się wykonywać 120 proc. normy, zaś brigada remontowa tychże zakładów postanowiła podnieść wydajność pracy o 40 proc.

Spśród czołowych sportowców polskich m. in. członkowie sekcji lekkoatletycznej poznańskiej Stali postanowili w dniu 1 kwietnia br. poprawić rekordy Polski w hali na dystansach 4×800 m, w sztafetach wahadłowych 6×50 m i 10×50 m oraz w skoku w dal z miejsca.

Jadwiga Konikówna — czołowa lekkoatletka krakowskiego Kolejarza, która brała udział w zawodach lekkoatletycznych w Moskwie oświadczyła:

„Podczas pobytu w Związku Radzieckim zadawałam często moim koleżankom radzieckim pytanie, jaką drogą doszły do tak wspaniałych wyników. W każdej odpowiedzi na to pytanie słyszałam wymówione jedno wielkie imię — Stalin. Pojąłam wtedy, jaką bezgraniczną miłością otaczają wszyscy sportowcy radziecy swego umiłowanego Wodza i Nauczyciela, który stworzył młodzieży jak najlepsze warunki do podniesienia sprawności fizycznej i osiągania wspaniałych wyników sportowych“.

## Wspaniały wynik Tołkaczewskiego

WROCLAW. — Na pływackim mistrzostwie zrzeczenia sportowego Budowlani, zawodniczka Stalinogrodu Miłnikiel ustanowiła dwa rekordy Polski na dystansie 100 m i 200 m st. grzbietowym. Miłnikiel osiągnęła na 200 m grzbiet. czas 2:51,0 min.

Na dystansie 100 m st. grzbiet. Miłnikiel dwukrotnie poprawiła rekord Polski należący do Gullnerówny. Pierwszy raz pobili ona rekord w ramach sztafety 4×100 m st. zmiana, uzyskując na pierwszej zmianie czas 1:20,5 min. Powtórnie uzyskała ona na 100 m st. grzbiet. już w ramach rozgrywanej konkurencji czas 1:18,9 min., co jest nowym rekordem Polski.

## Szwecja mistrzem świata w hokeju na lodzie

ZURYCH (obsł. wł.). — Z powodu zgonu Prezydenta Republiki Czechosłowackiej Klementa Gottwalda drużyna CSR wycofała się w sobotę z rozgrywek hokejowych o mistrzostwo świata i Europy i w niedzielę rano odleciała do kraju. Mistrzostwo świata i Europy zdobyła wobec tego Szwecja, która kolejno pokonała Szwajcarię 9:2 i 9:1, Niemcy 8:6 i 12:0 oraz Czechosłowację 5:3. Do rewanżowego spotkania z CSR, które miało odbyć się w niedzielę, już nie doszło.

W sobotę odbyło się tylko towarzyskie spotkanie Szwecja — Szwajcaria zakończone zwycięstwem Szwecji 8:4 (1:2, 5:0, 2:2). W grupie B Włochy pokonały Francję 5:2, Szwajcaria B — Austrię 8:2. W niedzielę nastąpiło zakończenie mistrzostw.



# Piłkarze ekstraklasy, drugiej i trzeciej ligi

## U progu nowego sezonu

(Dokończenie ze str. 1-iej)  
nieszkodliwie" utalentowanych jednostek z zespołu przeciwnika za pierwszy krok do zwycięstwa.

Dodajmy do tego — notowane jeszcze tu i ówdzie w roku ubiegłym wypadki chuligaństwa, skrajnego szowinizmu klubowego i zbyt jeszcze częste wypadki kaperowania, a otrzymamy listę chorób naszego sportu i piłkarstwa — infekcję metod i nawyków burzącego sportu.

Tym nawykiem i metodą wyrażamy w bieżącym sezonie ostrą — bezkompromisową walkę, aby do reszty wypłenić je z naszego życia sportowego.

W roku 1953 skrzętnie i z radością rejestrować będziemy każde osiągnięcie — każdy wynik sportowy, ale uzyskany w uczciwej walce z przeciwnikiem.

Jest tylko jedna droga do wyniku i zwycięstwa. Wyrwała praca nad rozwojem własnych umiejętności tak, aby w umiejętnościach tych prześcignąć przeciwnika.

Piłkarstwo — jako sport zespołowy rozwija te cechy charakteru, które w naszym ustroju są najcenniejsze — poczucie solidarności i kolektywnej odpowiedzialności.

Ale nie chodzi tylko o solidarność w przygotowaniu technicznym i w walce o wynik sportowy na boisku.

Chodzi przede wszystkim o świadome dążenie do rozwijania tych cech charakteru jednostek i tych wartości zespołowych kolektywu — które w niedoścignionym wzorze reprezentują sportowcy radzieccy.

Solidarna odpowiedzialność za postawę moralną każdego członka zespołu, uczciwość w walce z przeciwnikiem, gorące umiłowanie socjalistycznej Ojczyzny — gotowość do ofiar i poświęcenia w wykonaniu zadań stawianych przez naród i jego kierowników.

O tak pojęty sport nam chodzi.

Tak pojęty sport — będzie nie tylko kuźnią i szkołą talentów sportowych, ale stanie się szkołą pełnowartościowych członków socjalistycznej społeczności, stanie się potężną dźwignią rozwoju naszej ludowej Ojczyzny.

A. G.

### REDAGUJE KOLEGIUM

Wydawca: Robotnicza Spółdzielnia Wydawnicza „PBA-BA”.

Adres Redakcji: Kraków, Wielopole 1/IV p. — tel. 543-58.  
Adres Administracji: Delegatura RSW „Prasa”, Kraków Wielopole 2, III p. tel. 558-62, 558 41, 246 86.

Biuro Ogłoszeń i Reklam: — Kraków, Rynek Główny 46 — I p. — tel. 553 40.

Krakowska Drukarnia Prasowa — Przedsiębiorstwo Państwowe Kraków, Wielopole 2, tel. 542-52.

M-4-11076

Zdjęcia w dzisiejszym numerze: CAF, J. Borek oraz archiwum własne „Piłkarza”.

Budny — najlepszym graczem na boisku

## Na boisku duża przewaga — efekt cyfrowy skromny

Gwardia Kraków — Górnik Radlin 2:1 (1:0)

Gwardia — Jurowicz, Wójcik, Szcurek, Plotowski, Słizowski, Snopkowski, Kotaba, Kościelny, Kohut, Rogoza, Mordarski, (Jaskowski).

Górnicy — Budny, Pytlak, Grzegorzczak, Bober, Zdzialek, Kurzeja, Dybala, Botek, Grychtol, Szlegier, Wiśniewski.

Krakowska premiera tegorocznego rozgrywek piłkarskich ekstraklasy — Gwardia — Górnik Radlin na stadionie Gwardii około 10 tys. widzów. Mimo słonecznej pogody, rozmiękłe, błotniste boisko utrudniało rozwinięcie normalnej gry.

W przekroju całego spotkania drużyna gospodarzy miała niespodziankę. We wszystkich liniach pracowano solidnie. Krótkimi, dokładnymi podaniami gwarantując szybko zdobywali teren, a płynne ataki z reguły kończyły się celnym strzałem.

W tej części gry drużyna gospodarzy sprawiała miłą niespodziankę. We wszystkich liniach pracowano solidnie. Krótkimi, dokładnymi podaniami gwarantując szybko zdobywali teren, a płynne ataki z reguły kończyły się celnym strzałem.

Doskonale spisywała się obrona Gwardii, a cofnięty nieco Szcurek był ostatnią instancją, na której załamywały się anemiczne poczynania przeciwnika. Obydwaj pomocnicy, mocno wysunięci — wydawali się niebezpieczni.

Atak przeprowadził szereg ładnie skonstruowanych akcji ofensywnych. Kohut oszczędzając się wyrażnie przez większą część meczu i niezbyt widoczny w zespole dał jednak próbki swych dużych możliwości, zaskakując przeciwnika błyskawicznymi zrywami. Jeden z takich, charakterystycznych dla niego wypadów, zakończył się pięknym strzałem — szkoda, że w słupek.

Tak było do 60 min. gry. Kiedy jednak Słazacy uzyskali pierwszą bramkę w zespole gospodarzy coś się popsuło i w bloku defensywnym zapanował chaos i rozprężenie. Jedynie Szcurek potrafił zachować spokój i do końca spotkania był trudną do pokonania przeszkodą. Także atak Gwardii utracił w tym czasie wiele ze swej szybkości i przebiegłości.

Górnicy z Radlina rozczarowali. Stosunkowo najlepiej zagrali jeszcze linie defensywne, ambitnie walczące na przedpolu własnej bramki. Klasą dla siebie był Budny, który doskonale rozpoczął sezon. Zasypywany gradem strzałów dwójcił się i trócił w bramkę, ratując swój zespół przed dotkliwą porażką. Kompromitując słabo zagrał atak, w którym dosłownie nic się nie kleiło. Podania z reguły niecelne — stawały się łatwym łupem przeciwnika. Wystarczy wspomnieć, że w ciągu 60 minut atak górników zaledwie dwukrotnie znalazł się na polu karnym gospodarzy. W tej linii jedynie Szlegier był w ciągu spotkania zawodnikiem pełnowartościowym, ale osamotniony w swoich wysiłkach nie oczywiście zdołał nie mógł.

Końcowy zryw Słazaków wcale ich nie rehabilituje, — gdyż groźne sytuacje pod bramką Jurowicza były raczej wynikiem rozprężenia, jakie panowało w tym czasie w liniach defensywnych gwardzistów, a nie efektem konstruktywnych zagrań ataku gości.

Przebieg spotkania

Pierwsza połowa gry to bezustanny pojedynk ataku Gwardii i obrony górników. Górnicy bronią się rozpaczliwie, wspierani wydawnie szczęściem i „trudnościami” terenu. Przez 20 minut regularny ostrzał bramki gości nie przynosi efektu, gdyż w ostatniej chwili Budny wypaluje wszystkie piłki.

W 20 min. za popchnięcie Rogoży sędzia dyktuje rzut karny. Egzekwuje pewnie Mordarski i Budny musi po raz pierwszy skapitulować.

Gwardziści w dalszym ciągu bezustannie atakują, ale Budny demonstruje piękną formę i paruje wszystkie strzały. W 36 minucie w fantastyczny sposób obronił on nieuchronny zdawało się strzał Rogoży, oddany z najbliższej odległości.

W 37 min. po raz pierwszy Słazacy przedzierają się pod bramkę gospodarzy, ale Dybala strzela Jurowiczowi w ręce.

Momentalna kontrakcja gwardzistów kończy się pięknym przebojem Kohuta i strzałem w słupek.

Po zmianie pół gwardziści atakują uparcie, lecz uzyskują jedynie dwa kolejne rzuty z rogu — niewykorzystane. W 53 min. Mordarski wywalcza piłkę w zamieszaniu podbramkowym, podciąga, pięknie dośrodkowuje, a Kohut skierowuje głową piłkę do siatki.

Zdawało się, że górnicy zejść z boiska wysoko pokonani. Tymczasem w 57 min. gry z rzutu wolnego z odległości 25 m Wiśniewski celnym strzałem podprzeczek poprawia wynik na 1:2.

Od tego momentu obraz gry całkowicie się zmienił. Zachęceniu sukcesem górnicy dają za wszelką cenę do wyrównania, a w linie obrony gospodarzy wkrada się chaos, łóż szanse w dalszym przebiegu gry całkowicie się wyrównują.

W 59 min. wyrównanie wisi na włosku. Trzykrotnie powtarzany rzut wolny pośredni z obrębu pola karnego kończy się dla gospodarzy szczęśliwie. Gra ma teraz ciekawszą, bo bardziej wyrównany przebieg. Zmienne ataki dostarczają widzowi sporo emocji. Gwardziści starają się utrzymać wynik, nie gardząc takim środkiem walki, jak gra na

czas. Jeszcze w 44 min. zwołeni gwardzistów przeżywają ciężki moment, ale rzut z rogu bitły przez Dybalę mijają szczęśliwie.

Sędziował Aleksandrowicz z Warszawy, raczej poniżej swoich możliwości, przy czym niechętnie korzystał z sygnałów swoich bocznych pomocników.

## Słabo zaprezentowali się nowi pierwszoligowcy

Gwardia W-wa — Budowlani Opole 2:1 [0:0]

Budowlani: Rybczyk, Wójcik, Kania, Stronkiewicz, Trojanowski, Mruczyński, Chmielnicki, Pocwa, Kik, Zabicki, Adamiec.

Gwardia: Stefaniszyn, Chachorek, Maruszkiewicz, Borkowski, Zietara, Chodura, Brzozowski, Właźniak, Baszkiewicz, Wiśniewski, Olszewski.

Debiut w szrankach pierwszoligowców dwóch, tegorocznych beniaminków nie wypadł zbyt zadawalająco. Obydwie drużyny wykazały, że są one o dużo mniej zaawansowane technicznie od pozostałej dziesiątki pierwszoligowej. Mecz, biorąc nawet pod uwagę słabą grę obu zespołów, stał jak na początku sezonu, a nie jak na początku pierwszoligowej na zbyt słabym poziomie. Obydwie dru-

żyny wykazały, że posiadają kilku niezłych indywidualistów, lecz jako całość tworzą bardzo przeciętny zespół.

W pierwszej części gry przewagę posiadają Budowlani, lecz lotny w terenie ich atak nie potrafił zdobyć się na decydujący strzał na bramkę przeciwnika. Po zmianie stron przewagę posiadali gwardziści, którzy w 50 min. zdobyli prowadzenie ze strzału Baszkiewicza. Co prawda, radość ich nie trwała zbyt długo, bo już w 5 minut później Pocwa wyrównał, ale w 73 min. Baszkiewicz zdobywa 2 bramkę i jak się okazało ustanawia wynik spotkania.

Sędziował Bukowski z Radomia. Widzów 8 tysięcy.

Z. O.

## Spójnia KZPS objęła prowadzenie w krakowskiej lidze wojewódzkiej

Razem z pierwszą i drugą ligą wystartowała wczoraj do walki o mistrzowskie punkty krakowska liga wojewódzka. Mimo fatalnych warunków atmosferycznych i śliskiego terenu poziom zawodów był na ogół dość dobry. Na śliskim i błotnistym terenie zwyciężyli dobrze technicznie zaawansowane drużyny. W walce o pierwsze punkty zawodnicy wkładali dużo serca do gry, grając ambitnie i ofiarnie. W pierwszych spotkaniach zwyciężyli na ogół faworyci. Nie wszystkie drużyny wystąpiły do zawodów dobrze przygotowane kondycyjnie.

W Andrychowie niespodzianką było zwycięstwo Włókniarza nad zespołem Stali Nowa Huta. W Chelmu po spokojnej grze zwyciężyli także gospodarze, w Wieliczce Unia Borek dopiero po przerwie uzyskała potrzebne do zwycięstwa bramki, w Miechanowie Spójnia nie zadowolona kondycyjnie, razili także brak zgrania w linii ataku. Spójnia KZPS nie wysłała się zbyt przyzwyczajeni nad imienniczką z Nowego Targu.

Po pierwszej kolejce rozgrywek prowadził Spójnia KZPS przed Włókniarzem Chelmem i Włókniarzem Andrychów.

Pierwsza tabela krakowskiej ligi wojewódzkiej przedstawia się następująco:

1. Spójnia KZPS	1	2	5:0
2. Włókniarz Andr.	1	2	1:0
3. Włókniarz Chelmek	1	2	3:1
4. Unia Borek	1	2	5:2
5. Kolejarz N. Sącz	1	2	2:1
6. Spójnia Bież.	1	2	2:1
7. Stal Żywiec	1	0	1:2
8. Unia Kraków	1	0	1:2
9. Kolejarz Włoc.	1	0	2:5
10. Unia Oświęc.	1	0	1:3
11. Stal Nowa Huta	1	0	0:1
12. Spójnia N. Targ	1	0	0:5

WŁÓKNIARZ ANDRYCHÓW — STAL NOWA HUTA 1:0 (1:0)

Włókniarz: — Uznański, Bizoń, Oboza, Powroźnik, Bury II, Gromotko, Łagań, Matula, Bytko, Skupień, Komendera.

Stal: — Dudek, Mautek, Reguła, Solak, Mirek, Jachimczyk, Bohonek, Baran, Mucha, Iwański. Po żywej i ciekawej grze zasłużone zwycięstwo przypadło w udziale Włókniarzowi, dla którego zwycięską bramkę uzyskał w 18 min. Matula.

Sędziował Kula.



Drużyna przedownika krakowskiej ligi — Spójnia KZPS

WŁÓKNIARZ CHELMK — UNIA OŚWIECIM 3:1 (1:0)

Włókniarz: — Gondzik, Muniański, Karkoszka, Zatorski, Prokasz, Zaborowski, Manzel, Gebauer, Michalek, Obulowicz, Jarosiński.

Unia: — Ptasieński, Łatawski, Durak II, Durak Maks, Wajda, Przecherka, Wiczożek, Smerek, Mitoń, Morze, Burawski.

Bramki dla Włókniarza uzyskał: Obulowicz 2, Manzel 1, dla pokonanych padła bramka samobójcza. Atmosfera zawodów spokojna, gra szybka i stojąca na dobrym poziomie.

KOLEJARZ WIELICZKA — UNIA BOREK K2S 2:5 (2:2)

Kolejarz: — Kucharski, Luranc, Trojanowski, Jarosz, Kubiak, Fraś, Cholewa, Denczug, Grabowski, Kowalczyk i Fabiś.

Unia Borek: — Janiszewski, Wójcik, Tatar, Baran, Wyżna, Janiszewski II, Waśkowski, Macala, Wilekiewicz, Górski, Maszko.

Dopiero na przebiegu meczu kondycyjnie Unia uzyskała bramki, które pozwoliły jej na wyrównanie obu punktów z Włókniarzem. Bramki dla Borku uzyskał: Wilekiewicz 3, Macala i Waśkowski po 1. Dla Kolejarki Denczug i Fabiś.

KOLEJARZ NOWY SĄCZ — UNIA KRAKÓW 2:1 (2:0)

Kolejarz: — Wójcik, Sołtys, Chowaniec, Rejski, Jantar, Placik, Baran, Winiarski, Oczkowski, Stępniewski, Komieczny.

Unia: — Stefanaki, Waleczak, Michel, Niewiarowski, Łodziak II, Klimczak, Łodziak I, Czajowski, Bałnicki, Mazur, Paciorek.

Bramki dla Kolejarki uzyskał Oczkowski, dla pokonanych bramki padła ze strzału samobójczego.

SPÓJNIA BIEŻANÓW — STAL ŻYWIEC 2:1 (2:0)

Spójnia: — Klamra, (Borowiec), Groblecki, Buchala, Wajda, Szwarczyk, Z. Pieczonka, Dzierżak, Bartus, Radwan II, Grzaka, Gierziel.

Stal: — Gatu (Czub), Talik, Chabak, Pawluszewicz, Droba, Bialek, Staszewicz, Fojcik, Wiktor, Młodonaki, Caputa i Musiał.

Do przerwy gra wyrównana, przy czym Spójnia uzyskała dwie bramki z wypadów zakończonych strzałem Dzierżaka. Po przerwie Spójnia opadła na siłach i zwycięstwo przejęła Stal, dla której honorową bramkę uzyskał Młodonaki. Sędziował Hausner aby drobniawo, ale nie dopuścił do ostrych gry.

SPÓJNIA KZPS KRAKÓW — SPÓJNIA NOWY TARG 5:0 (5:0)

Spójnia Kraków: — Boberek, (Wiater), Pepkowski, Gracz, Solarz, Szymański, Zupnik, Nowakowski, Budziakowski, Boczaraki I, Boczaraki II, Reichel.

Spójnia Nowy Targ: — Habura, Białkiewicz, Podkonowicz, Bojowski, Lipowski, Kilanowicz, Łabuz, Chrobak, Bocheński, Chudoba, Bobrekiewicz.

Spójnia Kraków zapewniła sobie zwycięstwo już do przerwy i mogła to spotkanie wygrać w znaczenie wyższym stosunku. Doskonale zagrał dwaj Boczaracy, którzy uzyskali w sumie 4 bramki. Trzy z nich zdobył Boczaraki II (Kazimierz) jedną Boczaraki I (Tadeusz) a jedną Nowakowski. Sędziował Pryk.

## OWKS

już w dobrej formie  
OWKS — Budowlani Ch. 4:2

OWKS: — Pajor, (Siadecki), Durniok, Kaszuba, Hejusz, Skrzykalski, Grzywoz, Kroczyk, Kowal, Uznański, Plechaczek, Dwer-nicki.

Budowlani: — Hajduk, (Fiskał), Król, Janduda, Karmański, Kulczyk, Wleczorek, Skrzypiec, (Olszówka), Januszek, Powala, Muskała, Glanc.

OWKS zrobił w Chorzowie doskonałe wrażenie, cała jedenastka jest wyrównana i bez słabych punktów. Najsilniejszą jej formacją jest napad zwłaszcza lewa strona Plechaczek — Dwer-nicki. Słabo wypadł jedynie debiut w OWKS-ie Kaszuby i Grzywoza. OWKS był drużyną w przekroju meczu bardziej skonsolidowaną. Miał przez cały czas gry inicjatywę w swych atakach, mecz wygrał zasłużenie. Boisko znajdowało się w bardzo złym stanie, mimo to gra była żywa i szybka.

Bramki zdobyli: Dwer-nicki w 10, Glanc w 20, Durniok z rzutu karnego w 35, Uznański w 41, Kowal w 78 i Muskała w 80 min.

Sędziował Saleifer ze Szczecina. Widzów 5 tys.

Wynik krakowskiej drużyny wojkowej — uzyskany na gorącym terenie chorzowskim wskazuje na dobre przygotowanie piłkarzy OWKS-u do sezonu.

Ciekawie zapowiada się spotkanie OWKS-u z krakowską Gwardią w najbliższą niedzielę 22 bm., gdyż obydwa zespoły wykazują jak na początek sezonu dobrą formę.

## o mistrzostwo Polski w koszykówce kobiet

WARSZAWA. — W Warszawie odbyły się pierwsze spotkania z cyklu finałowych rozgrywek o mistrzostwo Polski w koszykówce kobiet.

AZS (Warszawa) zwyciężyło Spójnię (Warszawa) 55:33 (29:21), a Kolejarkę (Warszawa) pokonał Gwardię (Kraków) — 29:28 (12:16).

## Ogniwo Kraków — Ogniwo Płock 10:0 w tenisie stołowym

Wczoraj w świetlicy Ognia MPK rozegrano spotkanie tenisa stołowego z cyklu rozgrywek o drużynowe mistrzostwo Polski pomiędzy zespołem Ognia Kraków i Ognia Płock. Bezapelacyjne i przekonujące zwycięstwo odniósł renomowany ping-pongiści krakowscy w stosunku 10:0. Ogniwo krakowskie wystąpiło w składzie: Dobosz, Mamczarczyk i Ziemia. Ogniwo Płock reprezentowali: Józwiak, Malkiewicz i Sawicki. Wszystkie gry rozstrzygnęli krakowianie na swoją korzyść w dwóch setach, jedynie gra Ziemia—Malkiewicz miała 3 sety.

Wyniki: Mamczarczyk — Sawicki 21:8, 21:9, Dobosz — Józwiak 21:10, 21:13, Ziemia — Malkiewicz 21:17, 16:21, 21:12, Mamczarczyk — Józwiak 21:13, 22:20, Ziemia — Sawicki 21:11, 21:15, Dobosz — Malkiewicz 21:14, 21:14, Ziemia — Józwiak 21:19, 21:17, Mamczarczyk — Malkiewicz 21:11, 21:9, Dobosz — Sawicki 21:15, 21:8. W grze podwójnej para Dobosz—Ziemia pokonała parę Józwiak—Malkiewicz 21:10, 21:14. (kr)

## Dziś odprawa juniorów piłkarskich

Przypominamy, że dzisiaj w poniedziałek, o godz. 17 w Domu ZZ Kolejarzy w Krakowie przy ul. Filipa 6 odbędzie się odprawa juniorów piłkarskich z całego województwa krakowskiego. Na odprawie tej omówią nadchodzący sezon piłkarski: trener, lekarz i sędzia. Odprawę organizuje Wojewódzka Rada Trenerów przy sekcji piłki nożnej WKRF w Krakowie.



# rozpoczęli już rozgrywki mistrzowskie

Poludynok mistrza ligi z wicemistrzem

## Rutyna wzięła górę nad młodzieżą

Unia — Ogniwo Bytom 2:0 (0:0)

OGNIWO — Bem, Olejniczak, Lelonek, Czychoń, Narloch, Kauder, Procek, Więcek, Kempny, Buczma, Kruk, Maselli.

UNIA — Wyrobek, Gehur, Bartyla, Bomba, Suszczyk, Siekiera, Mateja, Breiter, Alszler, Cieślak, Kubicki.

Inauguracja sezonu piłkarskiego na Śląsku wywołała ogromne zainteresowanie, gromadząc na stadionie bytomskim ok. 30 tys. widzów. Spotkanie Ogniwa i Unii nabrało od jesieni ub. roku specjalnego posmaku i dlatego też wczorajsze oczekiwane było przez wszystkich zwolenników piłki nożnej w całym kraju z dużym zainteresowaniem. Niestety mecz tym razem nie dostarczył tyle emocji ile na ogół się spodziewano. Do przerwy gospodarze byli co prawda stroną minimalnie przeważającą, lecz po zmianie pół Unia wykazała, że rutyna tym razem odniosła jeszcze raz triumf nad młodzieżą.

Bytomianie wystąpili do meczu tego w osłabionym składzie bez Skromnego i Wiśniewskiego, a w dodatku brak było w ich składzie Trampisza, który odnowił kontuzję nogi.

Goście natomiast wystąpili w swym pełnym składzie zasileni w dodatku swym wychowankiem Breiterem, który po odbyciu służby wojskowej powrócił do macierzystego koła. Powierzchnia bytomskiego boiska nie była w nadzwyczajnym stanie, nawet po bokach, a więc tam gdzie zwykle mimo opadów są suche miejsca, tym razem gracze grzęźli w błocie po kostki, a piłkę trzeba było po prostu wygrzebywać z zawieszistej mazi.

Jak już zaznaczyliśmy w pierwszej części lekką przewagę posiadali gospodarze. Goście ograniczali się jedynie do wypadów, które jednak przynosić trzeba było zawsze groźne i nosiły w sobie zarodek bramki. W 21 min. Breiter miał idealną sytuację zdobycia bramki z kilku metrów, lecz sfaulowany został w tym momencie przez Lelonka. Podyktowany rzut karny pewnie egzekwuje Bartyla.

Po zmianie stron przewagę posiada Unia, która w 78 min. zdobywa bramkę ze strzału Breitera.

Sędziował: Fronczyk z Tarnowa.

## Szymkowiak uratował CWKS od porażki

Kolejarz — CWKS 1:1 (0:0)

Kolejarz: — Paczkowski, Szawczyk, Tarka, Sobkowski, Słoma, Chudziak, Baraniak, Anioła, Czupczyk, Kajdasz, Brzeźniak, Deska.

CWKS: — Szymkowiak, Budziński, Orłowski, Polak, Biełnik, Wierczok, Sasiadek, Janowski, Szymborski, Gogolewski, Olejnik, (Jerominek).

Inauguracja sezonu piłkarskiego w Warszawie wypadła zupełnie dobrze. Obie drużyny wykazały zadowalające przygotowanie kondycyjne, a jeśli chodzi o założenia taktyczne to należały one do dobrej marki. Nieznacznie przewagę mieli goście, przy czym zaistniała ona specjalnie w sytuacjach podbramkowych. Jeśli chodzi o przebieg gry to należałoby stwierdzić, iż wynik remisowy jest w zupełności zasłużony. Kolejarz Poznań po pozyskaniu z powrotem Sobkownika, Baraniaka oraz nowicjusza Kajdasza przedstawia b. silny zespół. Poznaniacy dysponują w chwili obecnej dobrym napadem, taką samą pomocą i silną obroną. Bramkarz Paczkowski gra zupełnie nieźle.

CWKS posiada swoje silne punkty w bramkarzu Szymkowiaku, obu pomocnikach: Biełniku i Wierczoku, w środkowym napastniku Szymborskim i w obu skrzydłowych Sasiadku i Olejniku.

Początek gry przyniósł przewagę wojskowemu, którzy stosowali ciekawe zagrywki ofensywne rozciągając grę wszędy i przeprowadzając wiele akcji w szybkim tempie. Obrona i pomimo poznaniaków nieusłepiwe blokowała zapędy wojskowych i w efekcie nie pozwoliła na uzyskanie prowadzenia. Po półgodzinnej przewadze warszawian, poznaniacy potrafili napor zmniejszyć i sami przeszli do kontrataku.

W drugiej połowie meczu w 50 min., po zmianie nieloc miejsc Sasiadkiem a Szymborskim środkowy napastnik CWKS przeszedł Sobkownika i zdobył prowadzenie. W dwie minuty później huraganowa akcja Kolejarza poznańskiego przyniosła wyrównanie ze strzału Anioły. W szeregu wojskowych wkraśli się zdenerwowanie, a ich składne dotąd akcje zaczęły się psuć, co wykorzystali poznaniacy i osiągnęli znaczną przewagę. W tym okresie gry Szymkowiak stał się bohaterem meczu. Obronił on kilkakrotnie strzały Baraniaka, Kajdasza, Anioły i Czupczyka. Szczególnie udało mu się obrona w 80 min. kiedy to po centrze Baraniaka, Anioła ostro strzelił, a bramkarz wojskowych przerzucił piłkę za róg.

Widzów 12 tys. Sędziował M. Walczak z Łodzi, dobrze. H.

## Zdobywca Pucharu Polski

### Kolejarz Warszawa na czele drugiej ligi

Z niemiejszym zainteresowaniem od rozgrywek ekstraklasy oczekiwała opinia sportowa na wyniki i formę zespołów drugoligowych, walczących obecnie w jednej, 14-drużynowej grupie.

Udział w drugoligowych bojach ex-ligowców: Kolejarza Warszawa, Włókniarza Kraków i Łódź, Górnik Bytom oraz Ogniwa Tarnów, oprócz młodych ambitnych jedenastek OWKS-u Bydgoszcz, Górnik Walbrzych czy Stali Sosnowiec czyni tegoroczne rozgrywki drugiej ligi szczególnie atrakcyjne.

Z miejsca na czoło tabeli wysunął się zdobywca Pucharu Polski — Kolejarz Warszawa, który odniósł w Bydgoszczy wysokie zwycięstwo 4:0 nad OWKS-em. Kolejarze będą chcieli na pewno utrzymać przodujące miejsce w drugiej lidze do końca, co w jesieni da im ponowny awans do ekstraklasy.

Krakowski Włókniarz wywodzi cenny punkt z Łodzi reńsiując ze swym imiennikiem 1:1. Druga drugoligowa drużyna naszego okręgu Ogniwo Tarnów wygrała ze Spójnią Warszawa 1:0.

A oto pierwsza tabela drugiej ligi:

Kolejarz Warszawa	2	4:0
Górnik Walbrzych	2	3:0
Ogniwo Tarnów	2	1:0
Górnik Bytom	2	3:1
Gwardia Lublin	1	0:0
Włókniarz Kraków	1	1:1
Stal Sosnowiec	1	1:1
Włókniarz Łódź	1	1:1
Gwardia Kielce	1	1:1
Kolejarz Leszno	1	0:0
Gwardia Bydgoszcz	0	1:3
Spójnia Warszawa	0	0:1
Lotnik Warszawa	0	0:3
OWKS Bydgoszcz	0	0:4

### Kolejarz Warszawa — OWKS Bydgoszcz 4:0

Bramki dla Kolejarza zdobyli: — Szczawiński, Wesolowski, Wolsza i Szularz; trzej ostatni z rzutów karnych.

Kolejarz: — Borucz, Sosnowski, Sława, Wolsz, Labenda, Wolsza, Szczawiński, Gawroński, Miszak, Łącz, Zelenay, Szularz, Wesolowski.

OWKS — Rosiński, Michalak, Hajek, Brand, Piórkowski, Warkacz, Wojciechowski, Piłarek, Manowski, Musiał, Jaworski, Magrys.

### Górnik Bytom — Gwardia Bydg. 3:1 (1:0)

Górnik Bytom: — Jung, Gorzelik, Banisz, Kocyba, Pozniński, Burda, Furman, Krasówka, Sobek, Krawczyk, Szymankiewicz.

Gwardia: — Burhardt, Dzidek, Musiński, Klimowicz, Piskorz, Przybylski, Markocki I, Piątek, Markocki II, Wiśniewski, Brzeski II.

Bramki zdobył dla Górnika — Sobek 2 i Krawczyk, dla Gwardii Przybylski.

### Kolejarz Leszno — Gwardia Lublin 0:0

### Gwardia Kielce — Stal Sosnowiec 1:1 (1:0)

Gwardia: — Jakubik, (Cyprski), Kulesza, Jankowski, Hiatupko, Toporski, Zięba, Faruga, Marek, Jabłoński, Musiński I, Pietruch (Biernacki).

Stal: — Dziurawiec, Masłowski, Musiał, Jochenczyk, Muszala, Woźnica, Krajewski (Poloczek), Majewski, Kurzyca, Szymura, Maczuga.

### Ogniwo Tarnów — Spójnia Warszawa 1:0

Ogniwo — Dwurajny, Bzuchacz, Barwiński, Kociusz, Marok, Kieński, Kupiec, Potempa, Oprych, Roik, Baut.

Spójnia — Stępniewski, Siezak, Pawlak, Roszak, Borowiecki, Krystofiak, Jezierski I, Łuczynski, Czekanski, Ziemiński, Cybulski.

Bramkę zdobył Oprych.

### Górnik Walbrzych — Lotnik Warszawa 3:0

Bramki zdobyli: — Pullkowski, Urbanik i Poednik.

## Nie punkt, ale dwa mogło wywieźć Ogniwo z Gdańska

Ogniwo Kraków — Budowlani Gdańsk 0:0

Ogniwo — Hymczak, Korzeniak, Glimas, Pawlikowski, Mazur, Kolasz, Pawłowski, Dudon, Dycjan Radoń, Wawrzusiak.

Budowlani — Gruner, Kamzela, Korynt, Kupcewicz, Kaleta, Miksa, Gronowski, Kokot, Czubała, Goździk, Nowicki.

Ogniwo już w pierwszym meczu sprawiło niezbyt miłą niespodziankę licznym rzędom swoich zwolenników tracąc niepotrzebnie jeden cenny punkt w Gdańsku. I tym razem powtórzyła się historia ostatnich lat. Krakowianie wykazując duży zasób wiadomości technicznych i grając b. ładnie w polu, skandalicznie wprost zawadzili pod bramką Grunera, nie mogąc nawet w najbardziej dogodnych sytuacjach zdecydować się na strzał. W przeciwnieństwie do gości gospodarze strzelali z każdej pozycji, lecz strzały ich były na szczęście niegroźne i zawyżone o centymetry mijaly bramkę Hymczaka, a wtedy, gdy już

## Włókniarze podzielili się punktami

Włókniarz Kraków — Włókniarz Łódź 1:1 (0:0)

WŁÓKNIARZ Kraków: Rybicki, Jodłowski, Konopelski, Derdziński, Górecki, Feluś, Rychlik, Browarski, Nowak, Bązek, Kucharski.

WŁÓKNIARZ Łódź: Kłaczek, Stusio, Urban, Baran, Walczak, Wapiennik, Jezierski, Piłarski, Kokot, Soporek, Kubocz.

W Łodzi sezon ligowy załogowało spotkanie drugoligowych zespołów Włókniarza z Krakowa i Łodzi. Piłkarze stanęli przed niezmiernie trudnym zadaniem, gdyż stan boiska zwłaszcza w środkowej jego części był fatalny. W tej 90-minutowej walce o piłkę w błocie początkowo lepsi byli łodzianie, przede wszystkim w linii ataku, który był szybki i skuteczny. Toteż już w 5 min. padła dla łodzian pierwsza bramka ze strzału lewoskrzydłowego Kubocza po wdanu Soporka. Po przerwie Kraków doszedł do głosu. Wyśiłki Nowaka i Bozka, z których każdy grał za dwóch doprowadziły wreszcie do uzyskania wyównującej bramki. Zdobyl ją w 75 min. Bozek, któremu udało się jakimś cudem wyłuskać piłkę w tłoku podbramkowym i celnym strzałem skierować w sam róg.

Sędziował Buśkiewicz z Warszawy, Widzów 18 tys.

## Fragmenty przemówienia

przew. GKKF Wł. Roczka

(Dokończenie ze str. 1)

zawody które będziemy przeprowadzać w mieście i na wsi popularyzowały nasz sport.

Bezwzględnie usuwamy z naszego życia sportowego tych, którzy chcieliby w nie wnieść brudne machinacje, brutalność i chuligaństwo. Nie ma w ludowym sporcie miejsc dla naciągawców zgnilego i dziedzicznego sportu kapitalistycznego, sportu przygotowującego do zgrzeszenia wojennej.

Niech wszystkie zawody sportowe przez rycerską i piękną walkę wychowują zarówno sportowców jak i innych ludzi. Chcemy, by sezon letni zgromadził na boiskach całą naszą młodzież, która przecież jest przyszłością polskiego sportu. Życzymy wszystkim organizacjom ZMP-owskim, by w ślad za Komsomolem stawały się duszą sportu w swoich kołach sportowych.

Niech rosną i rozwijają się w tysiącach gromad, PGR-ach, spółdzielniach i POM-ach Ludowe Zespoły Sportowe. Niech sportowcy więcej stają w pierwszym szeregu chłopów walczących o wysokie plony i wolną od wyzysku kulaćkiego włość spółdzielczą.

Chcemy, by rozpoczynając się sezon wzbogacił nas o tysiące nowych urzędów sportowych, o nowe boiska, bieżnie, tory przeszkód, pływalnie.

Chcemy tego roku pięknie i bardziej masowo pokazać sport w pochodzie Pierwszomajowym. Chcemy na starcie Biegów Narodowych zgromadzić całą młodzież i wszystkich sportowców, chcemy, by odznaka SPO zdobyła piersi dalszego pół miliona młodzieży, by klasy sportowe zdobyły ćwierć miliona sportowców.

Wyniki przyjdą jeżeli każdy z nas włoży jak największy wkład w walkę o dalszy rozwój kultury fizycznej i sportu.

Dolozymy siłę, by sport ludowy oparty o braterską ideę, solidarność wszystkich ludzi pracy włączył się w walkę o pokój, wolność i socjalizm.

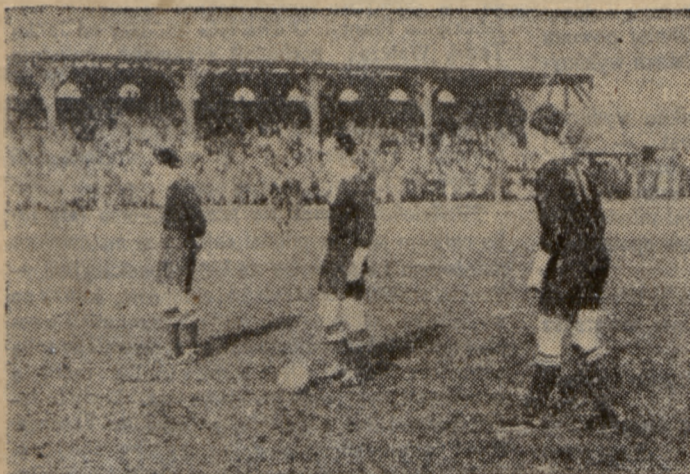
## Półfinały siatkarzy o Puchar CRZZ

PRZEMYSŁ (tel. wł.) — W ub. piątek, sobotę i niedzielę rozgrywane były w Przemyśle półfinałowe spotkania o Puchar CRZZ w siatkówce mężczyzn i kobiet.

Woj. krakowski w rozgrywkach tych reprezentowane było przez siatkarzy Spójni Kraków oraz siatkarki tarnowskiego Ogniwa.

Z drużyn męskich pierwsze miejsce zajęło Ogniwo Bytom przed Spójnią Kraków, Stalą Mielec i Unią Piątki. Wśród kobiet najlepszymi okazały się siatkarki Spójni Przeworsk przed Stalą Stalinogród, Ogniwnem Tarnów i Budowlanymi Kielce.

## Z krakowskiej premiery ligowej



Zamieszczona powyżej zdjęta przedstawiają fragmenty z wczorajszego spotkania pierwszoligowego Gwardia—Górniki, rozegranego na stadionie krakowskiej Gwardii. Od lewej: za chwilę sędzia Aleksandrowicz da znak do rozpoczęcia pierwszego ligowego meczu: Grychotł podał piłkę Szlegierowi. W środku — zwycięska drużyna Gwardii. Po prawej moment zdobycia drugiej bramki przez Kohutę, biorącego na głowę podanie Mordarskiego.







Austriacka liga piłkarska wznowiła rozgrywki drugiej rundy. W pierwszej niedzielnej wiosennej rundy zanotowano niespodziankę: **jaką była porażka Rapidu 0:1 w Graz z tamtejszym Grazer Sportklubem** zajmującym przedostatnie, trzynaste miejsce.

Ostatnio Rapid pokonał SAK 5:3, jednakże nie poprawił sobie lokaty w tabeli i zajmuje trzecie miejsce mając przy 15 grach 23 punkty. **Prowadzi bez porażki Austria z 29 punktami**, która ostatnio po rozgromieniu SAK-u 7:0 wygrała z Mödlingiem 10:1. Drugi w tabeli Wacker pokonał przed dwoma tygodniami FAC 4:0, a ostatnio wygrał z Admirą 5:1, mając do tej pory 24 punkty zdobyte. Na czwartym miejscu znajduje się Vienna z 22 punktami.

\*

W lidze włoskiej dużą niespodziankę zgotowała Bologna wygrywając z Inter 2:0. Drugi w tabeli Milan pokonał Triestinę 4:1, a zeszłoroczny mistrz Włoch Juventus zremisował z Udinese 1:1.

W ubiegłą niedzielę rozegrano spotkanie pomiędzy przedownikiem ligi włoskiej — Inter a Milanem, zajmującym drugie miejsce. **Mecz ten, który wywołał duże zainteresowanie, zakończył się wynikiem bezbramkowym.** W pierwszej rundzie wygrał Inter 1:0.

Juventus pokonał Como 2:1, Roma wygrała z Torino 2:1, Novara wygrała z Udinese 3:1, Palermo — Lazio 3:1, Spal z Pro Patria 1:0. Sampdoria zremisowała z Bologną 1:1, Napoli z Fiorentiną 0:0 i Triestina z Atlantią 2:2.

\*

Pierwszy w tym sezonie międzynarodowy mecz piłkarski rozegrany w Rotterdamie pomiędzy Danią a Holandią zakończył się zwycięstwem Danii 2:1. Za tydzień 22 marca w Kolonii dojdzie do spotkania Niemiec z zachodnimi z Austrią. Ta ostatnia przygotowuje się bardzo starannie do tego meczu, pragnąc wziąć rewanż za poniesioną porażkę 0:2 w Wiedniu w roku 1951.

\*

W ćwierćfinale pucharu Anglii Blackpool wygrał z Arsenalem 2:1, Everton z Aston Villa 1:0, Bolton Wanderers z trzecioligową drużyną Gateshead 1:0. Czwartego półfinalistę wyłoni powtórzone mecz Birmingham City — Tottenham Hotspurs, który zakończył się remisem 1:1.

\*

Amatorska reprezentacja Austrii została zaproszona do Islandii na rozegranie 5 spotkań w okresie od 27 czerwca do 6 lipca.

## „Nie możecie zwyciężyć — to przekupcie“

Trzy lata z rzędu drużyna tenisistów USA przegrywała z drużyną Australii w finale pucharu Davisa, i trzy lata z rzędu puchar ten pozostaje u Australijczyków. Doprowadza to do obniżenia prestiżu tenisistów amerykańskich, a — co za tym idzie — do zmniejszenia dochodów gószefciarzy, kierujących tenisem USA.

W związku z tym, amerykańscy „działacze sportowi” postanowili pozbyć się konkurencji najlepszych w świecie tenisistów amatorów, Australijczyków Sedgmana i Mc Gregora, stosując wypróbowany środek. „Jeśli nie potraficie zwyciężyć, to przekupcie ich” — doradzał tygodnik „New Week” — i posłuchano tej rady.

Jeszcze w 1951 r. amerykański gószefciarz i znany tenisista Jack Kramer zapropo nował Sedgmanowi większą kwotę za przejście na zawodowstwo. Interes jednak nie doszedł do skutku, ponieważ kibice australijscy wyczyli Sedgmanowi 12.260 dolarów w postaci... „prezentu ślubnego”.

Amerikanie nie dali jednak za wygraną. W 1952 r. wraz z drużyną USA, biorącą udział w finale rozgrywek o puchar Davisa, przyjechał do Australii Ted Schroeder, któremu Kramer powierzył przekupienie Sedgmana

## W trosce o objęcie kulturą fizyczną milionowych mas ludzi radzieckich

Troska Stalina i Rządu o-taczająca naszą młodzież, odkrywa przed nią wolną drogę do rozwijania zdolności fizycznych i duchowych, wolną drogę do osiągnięcia doskonałości

— powiedział Władysław Mołotow podczas przyjęcia w Kremle w roku 1947 uczestników imponującej parady sportowej, zorganizowanej w Dniu Kultury Fizycznej.

Isłotnie. Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego i Rząd radziecki o-taczają szczególną troską socjalistyczny sport w ZSRR, dbają o stały rozwój kultury fizycznej w Związku Radzieckim, o objęcie wychowaniem fizycznym milionowych mas młodzieży radzieckiej.

Setki milionów rubli asygnuje co roku państwo radzieckie na budowę nowych urządzeń sportowych, na zakładanie sieci instytucji kultury fizycznej, liceów, szkół sportowych.

W latach Stalinińskich pięciolatek w ZSRR zbudowano ponad 600 stadionów, ponad 10.000 narciarskich schronisk, 500 przystani i basenów pływackich.

50.000 boisk do siatkówki i koszykówki.

Urządzenia te służą milionowym rzeszom robotników i kolchoźników korzystających bezpłatnie z tych obiektów.

Wielką troskę o wychowanie fizyczne robotników wykazują związki zawodowe. Z roku na rok wzrasta liczba kół sportowych przy fabrykach, kopalniach i instytucjach, rosną szeregi sportowców radzieckich.

U nas kultura fizyczna zajmują się miliony — mówił M. Kalinin. — I rozumiem się, że wśród tych milionów łatwiej znaleźć talenty niż w tysiącach, a w tysiącach łatwiej niż w setkach.

Wspaniałe wyniki sportowców radzieckich na arenie międzynarodowej, ustanawianie licznych rekordów świata we wszystkich niemal dziedzinach sportu, najwyższy na świecie poziom w zasadniczych dyscyplinach sportowych, czego najlepszym dowodem było zwycięstwo sportowców radzieckich podczas ostatnich Igrzysk Olimpijskich w Helsinkach, potwierdzają słowa Kalinina.

Nie można zapominać, że wspaniały wzrost kultury fizycznej rozpoczął się dopiero po Rewolucji Październikowej. W wielu republikach nie istniało życie sportowe, które dziś rozwija się imponująco. W życiu sportowym udział biorą przedstawiciele wszystkich republik. Rekordzista świata w rzucie dyskiem Nina Dumbadze jest Gruzińką, zapaśniczy mistrz olimpijski Kotkas i czołowy szachista Keres są Estończykami, Kucenko — Ukraińcem.

W całym kraju rozbrzmiewa sława sportowców turkmeńskich, którzy w czasie raidu Aszchabad — Moskwa przebyli konno przez pustynię Kara Kum.

Po wyczynie tym wódt światowego proletariatu Józef Stalin pisał:

„Tylko jasność celu, wytrwałość w dążeniu do osiągnięcia go, silny charakter, łamiący wszelkie przeszkody, mogą zapewnić wielkie zwycięstwo”.

Imponujący rozwój i rozkwit kultury fizycznej w Związku Radzieckim, wychowanie wzorowych, zdyscyplinowanych sportowców radzieckich budzących podziw i uznanie sportowców wszystkich narodów, wskazują, że słowa genialnego Wodza i Nauczyciela wszystkich ludzi pracy utkwiły mocno w sercach milionów sportowców radzieckich.

## Z narciarskich mistrzostw Polski



W dniach od 4 do 11 bm. odbywały się w Szczyrku narciarskie mistrzostwa Polski, które zgromadziły na starcie najlepszych zawodników kraju. Na zdjęciu: zawodnicy na trasie biegu rozstawnego 4x10 km.



Andrzej Roj, akademicki mistrz świata, na trasie slalomu specjalnego.

## Premiery ligowe w latach poprzednich

Tegoroczny sezon ligowy rozpoczął się w dniu wczorajszym. Obecnie co niedzielę będziemy świadkami spotkań o tytuł mistrza Polski w piłce nożnej oraz meczów o mistrzostwo drugiej i trzeciej ligi. W związku z inauguracją sezonu ligowego warto przypomnieć sobie powojenne premiery ligowe, które odbywały się przeważnie w połowie marca, dostarczając liczny entuzjastom piłkarstwa niemięjszych emocji niż wczorajsze rozgrywki.

1948

Dnia 14 marca 1948 ruszyła ze startu nasza ekstraklasa składająca się z 14 drużyn, wyłonionych w roku 1947 na podstawie rozgrywek eliminacyjnych 3 grup. Okręg krakowski w lidze tej reprezentowały cztery drużyny: Cracovia, Wisła, Garbarnia i Tarnovia.

W pierwszą niedzielę walk ligowych przed 5 laty Wisła rozprawiła się gładko z warszawską Polonią wygrywając 6:0 (3:0), zdobywając bramki ze strzałów Gracza i Wandasa po 2. Flanka i Rupy.

Cracovia pokonała w Poznaniu Wartę 2:0 (2:0), przy czym bramki strzelili: Różankowski II i Poświat.

Garbarnia doznała pechowej porażki w Chorzowie z Ruchem przegrywając 0:1 (0:0).

Tarnovia wygrała u siebie z ŁKS-em 2:1 (1:0), uzyskując bramki przez Roika II i Roika III.

1949

W roku następnym Kraków reprezentowany jest w pierwszej lidze już tylko przez dwie drużyny: mistrza ligi z r. 1948 Ogniwo-Cracovię i wicemistrza Gwardię-Wisłę. Związkowiec Garbarnia i Ogniwo-Tarnovia grają w drugiej lidze.

W pierwszą niedzielę rozgrywek ekstraklasy 20 marca Gwardia pokonała wysoko w Łodzi miejscowego Włókniarza-LKS 8:2 (3:1).

Cracovia pokonała u siebie Lechię gdańską 5:1 (1:1) a strzelcami bramek byli Różankowski II — 3, Różankowski I — 1 oraz Radoń. Dla Lechii Nierychło.

1950

W niedzielę, 19 marca 1950 roku w pierwszym meczu ligowym w Krakowie doszło do pierwszej sensacji. „Beniaminek” ekstraklasy Związkowiec Kraków (b. Garbarnia) pokonał 4:1 poznańskich Kolejarzy. W tym samym dniu Gwardia wygrała w Chorzowie z Budowlanymi 3:1, a Ogniwo przegrało z Górnikami-Szombierki 1:2.

1951

Premiera ligowa sezonu piłkarskiego w roku 1951 odbyła się 18 marca, przy czym otwarciu sezonu nadano uroczyste ramy. W Krakowie tym razem Ogniwo zainaugurowało sezon, wygrywając z Włóknarzem Łódź 1:0 (1:0), zdobywając jedyną bramkę ze strzału Bobuli.

Włóknarz Kraków pokonał w Szczecinie Gwardię 4:1 (2:1), zdobywając bramki przez Browarskiego i Nowaka po 2, dla Gwardii Derdziński. A Gwardia przegrała w Poznaniu 0:1 (0:1) z Kolejarzem, dla którego bramkę uzyskał Anioła.

1952

W roku ubiegłym na skutek przygotowań do turnieju olimpijskiego dokonano niefortunnego eksperymentu, tworząc trzy ośrodki piłkarskie na Śląsku, w Krakowie i w Warszawie, wobec czego rozgrywki ligowe przesunęto na jesień. Zamiast normalnych spotkań rozgrywano w dwóch grupach turniej o puchar ZMP, przy czym w pierwszą niedzielę rozgrywek w grupie pierwszej Gwardia zremisowała w Bytomiu z Ogniwnem 1:1 (0:1), OWKS uzyskał w Gdańsku wynik bezbramkowy z Budowlanymi, a mecz Unia — Kolejarz W-wa zakończył się również wynikiem 0:0. W grupie drugiej Ogniwo Kraków wygrało w Łodzi z Włóknarzem 3:2 (1:1), Kolejarz Poznań pokonał Budowlanych Chorzów 2:1, a CWKS wygrał w Radlinie z Górnikami 1:0 (1:0).

Jerzy Orlewski

## Wiosenny start

I.

Corocznie odbywa się w Paryżu tradycyjny bieg na przełaj o puchar redakcji „Humanité”. Oprócz biegu centralnego z udziałem zagranicznych zawodników rozgrywane są również biegi na mniejszych dystansach dla amatorów lekkoutletyki. Wiosenny cross „L'Humanité” jest podniosłą manifestacją robotniczego sportu francuskiego, dającą wyraz braterstwu klasy robotniczej Francji z masami pracującymi świata. Tematem nowelki sportowej Jerzego Orlewskiego, której pierwszy odcinek drukujemy poniżej, jest właśnie bieg na przełaj o nagrodę redakcji organu KPP „L'Humanité”

**A**utobusy, obsługujące linię podmiejską do Vincennes, miały tego dnia trudne zadanie do wypełnienia. Zdawało się, że cały niemal Paryż wyznaczył sobie spotkanie w łasku, znanym każdemu mieszkańcowi stolicy Francji. Mimo pogodnego dnia była zbyt wczesna pora wiosny, aby posadzić rozmiłowanych w majówkach Francuzów o wyłącznie zdrowotny charakter wycieczki. Nie byli to również zwolennicy konnych wyścigów i hazardu totalizatora, bo w gwarnej ciżbie przeważali robotnicy.

Twarze były wesołe, oczy błyszczały ożywieniem. W ogólnym rozgwarze brak było waisi, nieodzwrotnych towarzyszek wszelkiego ścisłu i zgileku. Impulsywny Francuz uśmiechał się z wyrozumieniem do pasażerki, która w zamieszaniu, powstałym przy wsiadaniu, rozdarła mu parasoiką marynarkę, a młoda energiczna Paryżanka nie oburzała się na stłoczonych pasażerów, depczących jej po bucikach, przywdzianych pierwszy raz tej wiosny. Nawet obsługa autobusowa, mająca w ten ciężki dzień najmniej powodu do zadowolenia, z uśmiechem na ustach wykonywała swoje czynności.

Bo ten dzień marcowy był wielkim wydarzeniem dla mieszkańców Paryża, bał — całej Francji. Świadczyły o tym głośnie rozmowy, które krzyżowały się w zatłoczonym autobusie.

— Allo, Pierre! Ty także? — witał młodzieniec w szoferskiej czapce przypadkowo spotkanego kolegę.

— Tak, Jean! Dziś do Vincennes jedzie każdy przyzwoity Francuz! — odpowiedział towarzyszy autobusuowej udręki.

— Bez Odile! Pierwszy raz widzę cię samego! Pogniwialiście się?

— Nic podobnego! Powinieneś wiedzieć, że w taki dzień nawet spory schodzą na drugi plan!

— Więc gdzie Odile?

— Po prostu nie znalazła miejsca w autobusie, a ja porwany zostałem przez tłum i nie mogłem jej pomóc! Przyjdzie następnym razem!

— Tak, tak! Dziś wszyscy zgodnie wyruszają do Vincennes... — przyznał stary robotnik, przysłuchujący się rozmowie.

— ...bo tylko raz w roku jest „Cross de L'Huma”! — dorzucił wesoło Pierre, poprawiając czapkę.

Janek Kozicki, stojąc na jednej nodze, bo o znalezieniu wolnego kawałka podłogi na umieszczenie drugiej stopy pośród gąszczu nóg nie było mowy, wisiał zaczepiony wysiłkiem pa ców na metalowej poręcz i kolysał się w takt tałującego tłumu pasażerów. Przy jednym z ostrych zakrętów dojrzał między poruszającymi się głowami rumianą twarz Tadka Walczaka z Escorneboeuf.

— Janek!

— Tadek!

Zywiołowe okrzyki młodych ludzi świadczyły o radosnej niespodziance, jaką zgotowało im to przypadkowe spotkanie.

— Ty w Paryżu? — zdziwił się Janek.

— Jak widział!

— I jedziesz do Vincennes?

— Startuję w biegu! — wyjaśnił Tadek.

— Co za niespodzianka! Ja również! — zawołał Janek.

Zaskoczenie chłopców przypadkowością spotkania stanie się w pełni zrozumiałe, jeżeli się wyjaśni, że młodzieńcy zamieszkiwali dwa przeciwległe krańce Francji.

Janek Kozicki, który mimo dwudziestu lat życia był już wykwalifikowanym górnikiem, mieszkał w Ostricourt, gdzie niemal wszyscy mieszkańcy mówią lub rozumiają po polsku. Jest to jedna z wielu miejscowości na Nordzie i Pas-de-Calais, w której polski element zmajoryzował Francuzów, nadając polskie piętno zbiorowemu życiu. Janek był synem emigranta z Zagłębia Dąbrowskiego, który w latach kryzysu został zwolniony z kopalni „Kazimierz I” koło Sosnowca i w 1924 roku musiał szukać ratunku w wyjeździe do Francji. O dwa lata młodszy od Janka Tadek Walczak pochodził z samego południa Francji. Urodził się w jednej z samotnych ferm, rozrzuconych pośród pól departamentu Gers. Pomagał na gospodarstwie ojca, który był „połownikiem” i przysparzał grosza właścicielowi fermy.

Młodzieńcy poznali się przed kilkoma laty jako całkiem jeszcze młodzi chłopcy w małowinco położonym Le Quesnoy na kolonii wakacyjnej. — Tam to zrodziła się przyjaźń chłopców, którzy po wyjściu ze „szczęściowych lat” nie zapomnieli o sobie i mimo dużej odległości utrzymywali ze sobą serdeczny kontakt. Raz w rok z wielką radością oczekiwali przyjaciela nadejścia lata, kiedy to Janek przyjeżdżał z dalekiej północy do Escorneboeuf, aby wykorzystać dni urlopu po ciężkiej pracy w kopalni dla odpoczynku na fermie u przyjaciela, gdzie wśród rozległych pól polowali na dzikie króliki i uorawiali przełajowe biegi.

(Ciąg dalszy nastąpi).

(„Trybuna Robotnicza”)